

Merhaba arkadaşlar! Beni adım Ede!
Kahramanmaraş hem vatan savunmasında hem de bilim
ve sanatta sayısız kahraman yetiştirmiş bir ilimiz.
İşte bugün ünlü bir şair ve yazarımızı tanıyacağız.
Bakalım bu ünlü şairimiz neler yapmış...

Benim adım Necip Fazıl Kısakürek.
Şairler beni "Üstad" diye anar. Türk edebiyatı
tarihinde büyük şair Baki'den sonra ikinci olarak
"Şairlerin Sultanı" unvanına layık görülmüş şairim.
Bu unvanı, bana Türk Edebiyatı Vakfı, 1980'de verdi.

Çok beğenilen "Kaldırımlar" adlı şiir kitabım büyük
ilgi gördüğü için "Kaldırımlar Şairi" diye anıldım.
Yazdığım şiir, öykü, oyun (piyes) ve düz yazılarla
Türkçemizi daha da zenginleştirdim.
Türk edebiyatına yön vermiş bir düşünce adamı,
şair, gazeteci ve yazar olarak anılıyorum.

12 yaşımda şiir yazmaya başladım. Şiir benim aldığım nefes, en yakın dostum ve sırdaşımdı. İlk şiir kitabım, ben henüz 17 yaşındayken yayımlandı. Şiirlerim Türkiye Cumhuriyeti Millî Eğitim Bakanlığı'nın ders kitaplarında yer aldı.

Benim yaşam öykümü öğrenmek ister misin?

Gençken yazmış olduğum tiyatro oyunları dönemin tiyatrolarında kapalı gişe sahnelenmekteydi. Benden sonraki şair ve yazarlara düşüncelerimle esin kaynağı oldum. Ardımda beğenilen yapıtlar bıraktım.

1904'te Maraşlı bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldim.
Asıl adım Ahmet Necip'tir. Dedem Mehmet Hilmi Bey dönemin ünlü
hâkimlerindendi. Babam Abdülbaki Fazıl Bey de hukukçu olmayı seçmişti.
Adalet dağıtan, halkımızın hak ve hukukunu koruyan bir hâkimdi.

Abdülbaki Fazıl Bey

Babamdan adil olmayı, başka insanların haklarına saygılı davranmayı öğrendim.
Okumayı 5 yaşındayken bana dedem öğretti.
Annem Mediha Hanım da okuma ve öğrenme zevkini bana aşıladı. Ailem Türkçeyi en iyi şekilde öğrenmeme büyük önem verdi.

1916 yılında, girdiğim sınavı kazanarak Deniz Harp Okulu'na başladım. Burada Türk Edebiyatı'nın dev isimlerinden Yahya Kemal Beyatlı, Ahmet Hamdi Akseki, Hamdullah Suphi Tanrıöver öğretmenimdi. Onların görüş ve düşünceleri her zaman yolumu aydınlattı.

Şiire ilgim öğrencilik yıllarımda başladı. Gün geçtikçe tutkuya dönüştü. Henüz öğrenciyken "Nihal" adlı bir haftalık dergi çıkarmaya başladım.

Yahya Kemal Beyatlı

Necip Fazıl Askeri Öğrenci

Okuyucularla düşünce ve duygularımı yazı ve şiir yoluyla paylaşmak çok güzel! Bu dergiyle Türkçemizi de zenginleştireceğiz.

Ahmet Hamdi Akseki

Şiirlerimde ve yazılarımda millî tarihimize olan bağımızı güçlendirmemiz gerektiğini anlattım. Dergimizde bu düşüncelerimi dile getiren yazı ve şiirler yazıyordum.

Hamdullah Suphi Tanrıöver

Dil bir milletin canıdır, ruhudur! Dilimizi ve kültürümüzü yaşatmalıyız. Tarihimizi ve kültürümüzü iyi bilmeliyiz. Birlik ve beraberlik ancak böyle korunur. Tarihinden ve değerlerinden kopmuş bir millet silinip gidecektir.

Bir tohumda; gövdesi, dalı, yaprakları ve meyvesiyle bütün bir ağaç gizlidir. Kökünü beğenmeyen dal ve dalını beğenmeyen meyve olgunlaşmadan çürür.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi

1921'de İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümüne başladım. Öğrenimim sırasında burslu olarak Paris'e Sorbonne Üniversitesi'ne gönderildim.

Yurduma döndüğümde İstanbul ve Anadolu'da bazı bankalarda memur ve müfettiş olarak çalıştım. Bir Fransız okulu, Ankara Devlet Konservatuvarı, İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi ve Robert Kolej'de öğretmenlik yaptım. Öğrencilerimi en iyi şekilde yetiştirdim. Ancak daha büyük hayallerim vardı. Bu nedenle 1942'de tamamen yayın yaşamına başladım.

Paris Sorbonne Üniversitesi

Ankara Devlet Konservatuarı

Çeşitli gazete ve dergilerde yayımlanan şiir, öykü ve yazılarımla yola devam ediyordum. Bu yol çileli ve özveri gerektiren bir yoldu. Çok çalışmak bu işin en önemli kuralıydı.

Necip! Hem yoruluyor hem de engellemelerle karşılaşıyorsun. Doğru bildiğin değerleri söylemekte cesursun! Hiç çekinmiyor musun?

Gerçekleri söylemekten daha büyük bir onur yoktur. Korku ile yürürsen bacakların seni taşımaz! "Yürüyeceğim" de! Bas ayağını ve yürü... Bir aydın insan olarak ilkem budur!

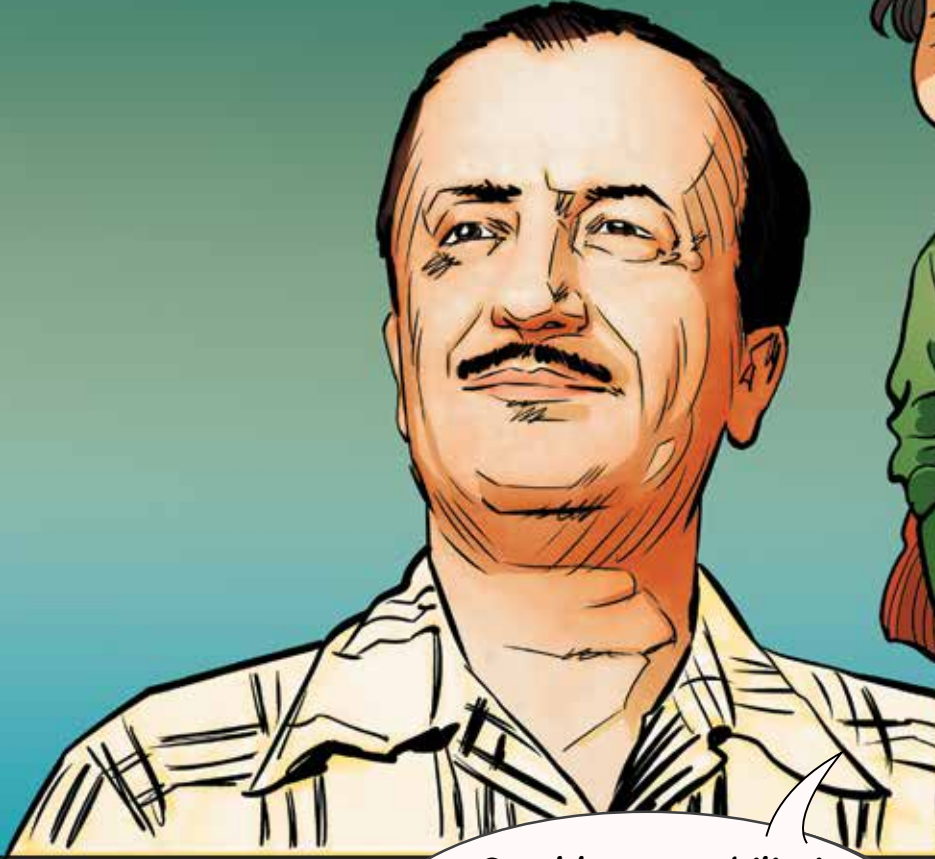
Genliğin yolunu aydınlatmak amacındaydım.
Gelecek kuşaklara yol gösterecek yapıtlar
bırakmak için özveri ile çalışıyordum.

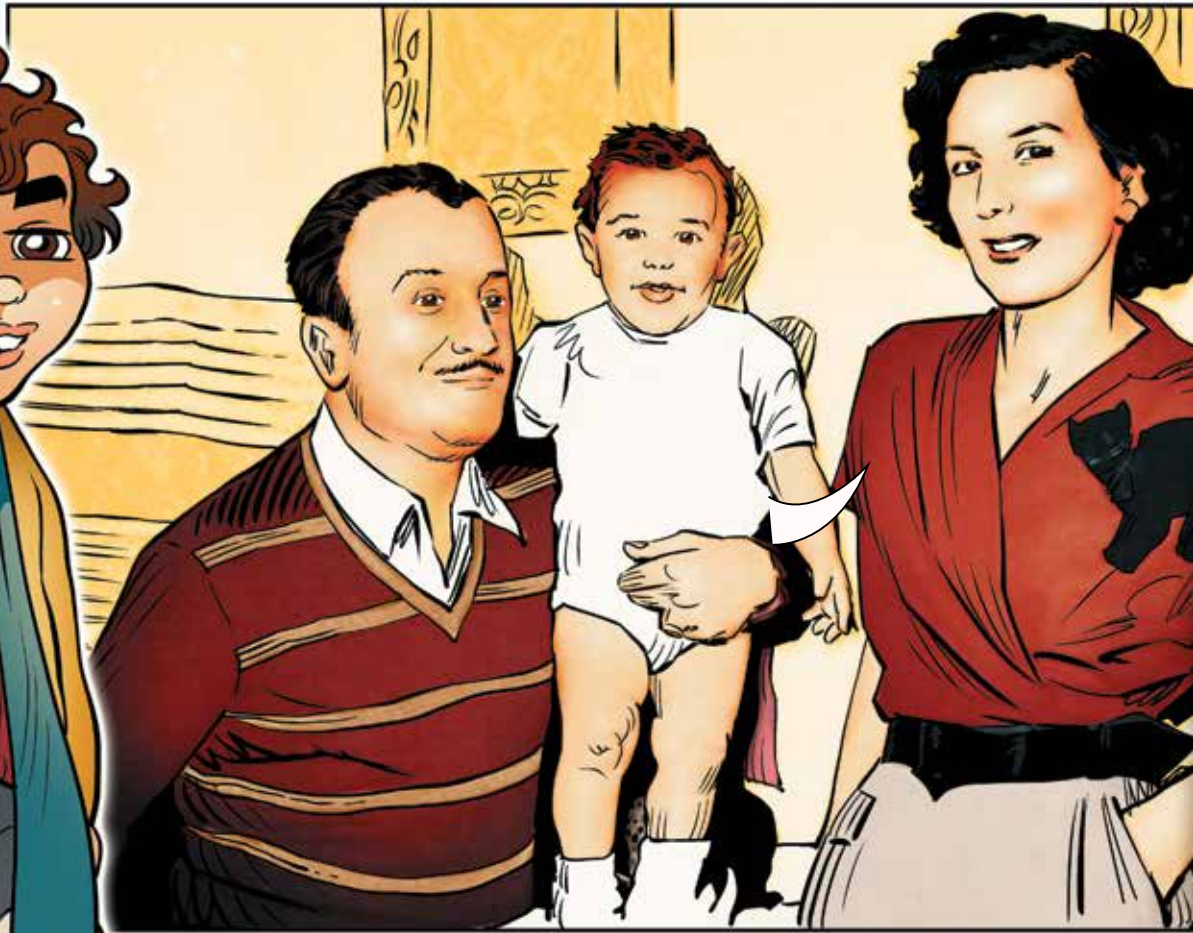
Devler gibi
eserler bırakmak
için karıncalar gibi
çalışmak lazım.

Şair ve düşünür gerçekleri dile getirme konusunda yürekli olmalı. Başarılarıyla kibirlenmeyecek kadar da alçak gönüllü olmalı! Yazılarımı ve dizelerimi bu ilkeyle yazdım.

Soruldu mu ne bilirsin diye, haddimi bilirim demeli. Soruldu mu ne istersin diye, hakkımı isterim demeli.

*Hiç şaşmayan bir saat
Gibi işler tabiat,
Uyarak kalbimize.
Mevsimler boğum boğum.
Zamanın ipliğinde.
Başı görünmez doğum,
Sonu ölçülmez hayat...*

Sevginin kutsallığını dile getirdim. Yaratıcı'ya duyulan sevginin yüceliğini anlattım.
Bir insan sevebildiği kadar insandı. İnsanı yüceleştiren güç sevgiydi.

*Aşkın kanatlarını
saymaya sayılar yetmez.
O kanatlarla uçulmayacak,
çıkılmayacak makam ve
derece mi var?*

1949 yılında kaleme aldığım
"Sakarya Türküsü" şiiri çok beğenildi.

Trenle Ankara'dan İstanbul'a
dönüyordum. Trenin penceresinden
Sakarya Nehri'ni izlerken, sözler
dilimden bir su gibi akmaya başladı.

Bu şiir; Türk Milleti'ni, tarihte
yaşadığı zorlukları ve bu zorluklarla
nasıl baş ettiğini anlatır.

*İnsan bu, su misali, kıvrım kıvrım akar ya;
Bir yanda akan benim, öbür yanda Sakarya.
Su iner yokuşlardan, hep basamak basamak;
Benimse alın yazım, yokuşlarda susamak.
Her şey akar, su, tarih, yıldız, insan ve fikir;
Oluklar çift; birinden nur akar; birinden kir.
Akışta demetlenmiş, büyük, küçük, kâinat;
Şu çıkan buluta bak, bu inen suya inat!
Fakat Sakarya başka, yokuş mu çıkıyor ne,
Kuşundan bir yük binmiş, köpükten gövdesine;
Çatlıyor, yırtınıyor yokuşu sökmek için.
Hey Sakarya, kim demiş suya vurulmaz perçin?
Rabbim isterse, sular büklüm büklüm burulur,
Sirtına Sakarya'nın, Türk tarihi vurulur.*

*İmkânsız yoktur! inancında bir gençlik hayal ettim.
"Rabbim isterse, sular büklüm büklüm burulur,
Sırtına Sakarya'nın, Türk tarihi vurulur..."*

Bu dizelerle Sakarya Zaferi ve Millî Mücadele'ye de vurgu yaptım. Eğer şiirin tamamını okursanız çok şey hissedeceksiniz.

Dünya yaşamının geçici olduğunu, kendimize güvenip çalışırsak büyük işler başaracağımızı gençliğe anlatmaya çalıştım.

Ümitsizliğe kapılmadan, inancımı koruyarak Türk Milleti'nin tarihî sorumluluğundan söz ettim.

*Bana kefendir yatak, sana tabuttur havuz;
Sen kıvrıl, ben gideyim, Son Peygamber Kılavuz!
Yol onun, varlık onun, gerisi hep angarya;
Yüzüstü çok süründün, ayağa kalk, Sakarya!..*

"Kaldırımlar" şiirim de yine en sevilen şiirlerimden biridir.

Bu şiirde büyük şehirde yaşayan insanın yalnızlık duygusunu işledim.

İnsanın gerçeği bulmak için bir arayış içinde olduğunu vurguladım.

*Sokaktayım, kimsesiz bir sokak ortasında;
Yürüyorum, arkama bakmadan yürüyorum.
Yolumun karanlığa saplanan noktasında,
Sanki beni bekleyen bir hayal görüyorum*

*...
Kaldırımlar, çilekeş yalnızların annesi;
Kaldırımlar, içimde yaşamış bir insandır.
Kaldırımlar, duyulur, ses kesilince sesi;
Kaldırımlar, içimde kıvrılan bir lisandır.*

Yaşam engebeli bir yolda yürümek gibidir.
Bu yolda her yükselişin bir inişi de vardır.
Başarmak olduğu gibi, başarısızlıklar da vardır.
Bir gün mutlu oluruz, bir gün üzgün...

Maddi kazanımlar insanı gerçek anlamda mutlu etmez.
Bir gün bunları kaybedeceğimizin bilincinde olmalıyız.
İnsanı yücelten insanca değerlerdir.

*Dağı tanıyan
Nasıl tanımaz uçurumu?
Mademki yükseliş var
İniş olmaz olur mu?*

Gece gündüz bu amaç için çalıştım.
Türlü engellemelerle karşılaştım. Çok acı çektiğim,
gözlerimden yaşların aktığı anlar da oldu.

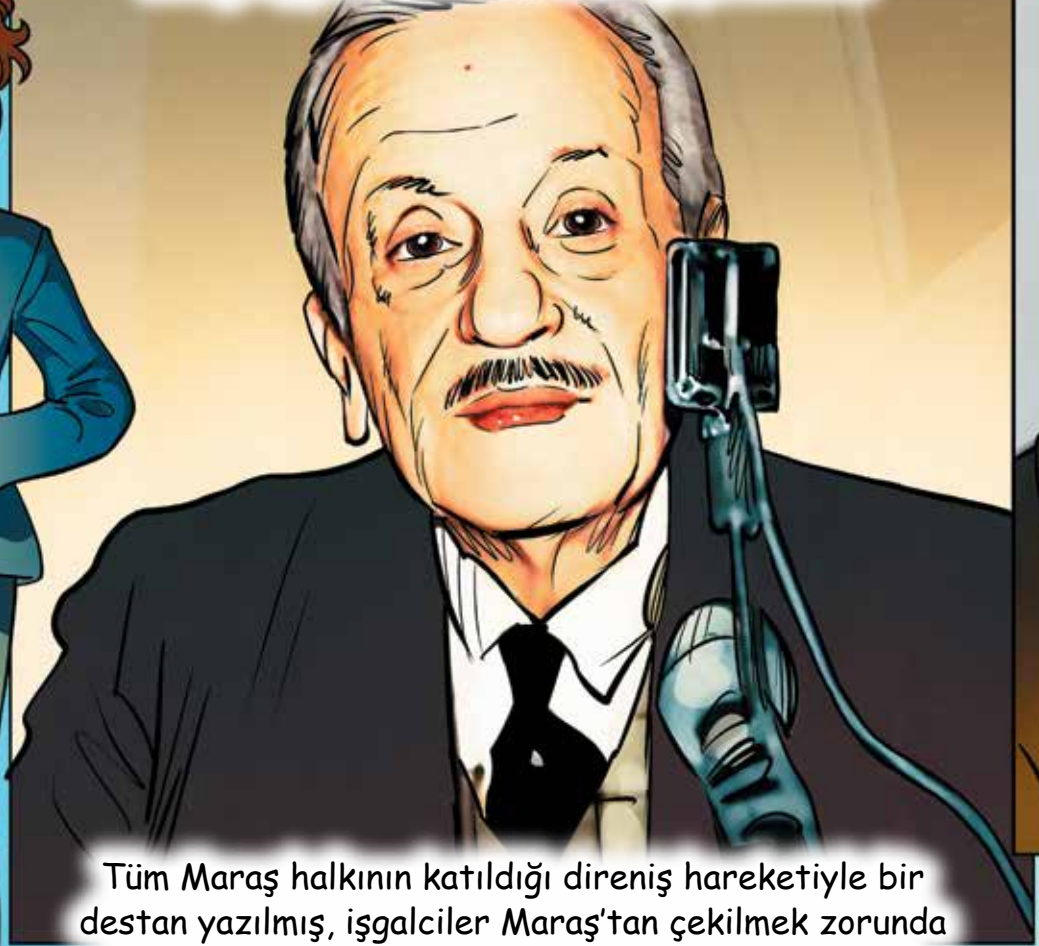

Ama hiçbir şey beni yolumdan döndüremedi.
Çektiğim her çile benim için bir onurdu.
Çünkü ben inandığım gerçekleri dile getiriyordum.

Kahramanmaraşlı bir ailenin çocuğu olarak, Kahramanmaraş'ın her zaman kalbimde özel bir yeri oldu. Yazmış olduğum "TOHUM" adlı oyunda Kahramanmaraş'ın işgalcilere karşı direnişini işledim.

Tohum'daki olaylar, Maraş'ın 1919 yılında önce İngilizlerin, daha sonra da Fransızların işgali altında kaldığı üç yıllık zaman diliminde geçmektedir.

Tüm Maraş halkının katıldığı direniş hareketiyle bir destan yazılmış, işgalciler Maraş'tan çekilmek zorunda kalmıştı. Bu direniş, Anadolu insanının ruhunda var olan bir soyluluğun en güzel örneğidir.

Yaşar Bey, ben gazeteci Sibel Çakan, büyük şair ve edebiyatçı Necip Fazıl Kısakürek için neler söylemek istersiniz?

Yaşar Nabi Nayır

Bir mısrası bir millete şeref vermeye yetecek şair: Necip Fazıl'dır!

1983'te yaşama gözlerimi yumdum.
Geride bıraktığım 100'den fazla yapıtımla
Türk Milleti'nin gönlünde yaşıyorum,

Ne mutlu bana ki, düşünce ve duygularım
Sakarya Nehri gibi gönüllerden gönüllere akıyor.

Sevgili çocuklar, Dostluğun değerini bilelim. Dostlarımıza bağlılığımızı koruyalım. Bu dizelerimde söylediğim gibi: **"Yola çıktıklarını yolda bulduklarına değışirsen; hem yolunu kaybedersin, hem dostunu!"**

Yalnız kalmak kaygısı taşımayın; kendi varlığınızda arayın gerçeği...
"Bana bir ben lazım, bir de beni anlayan. Beni bir ben anlarım, bir de beni yaradan."

Amacınız olsun son nefesinize kadar:
"Tomurcuk derdinde olmayan ağaç odundur!"
Vatanınıza, bayrağınıza sahip çıkın:
"Uğruna ölmekse seni yaşatmak Bin kere ölürüm de adına leke sürdürmem.
Gururdur, namustur bayrak ve sancak,
Aksa da kanım, zalimi güldürmem..."
Güzel izler bırakmanız dileğiyle...

Ben Necip Fazıl Kısakürek! Benim yaşam öykümü okudun. Şimdi senden iki isteğim var. Birincisi, öykümü ve başarılarımı arkadaşlarına anlatır mısın? Böylece onlar da beni tanımış olurlar hem de daha büyük işler yapmak için kendilerine güvenirler.

İkinci isteğime gelince, sen de hayallerini ve gelecekte yapmak istediklerini aşağıdaki sayfaya sıralar mısın?

HAYALLERİM, HEDEFLERİM

HAYDİ ÇOCUKLARI CÜMLELERDE BOŞ BIRAKILAN YERLERİ UYGUN SÖZCÜKLERLE TAMAMLAYALIM.

1. Necip Fazıl ....., Türk edebiyatı tarihinde "Şairlerin Sultanı" unvanına layık görülmüş bir Türk şairidir.
2. Necip Fazıl ....., öykümü, oyun ve düz yazılarıyla Türkçemizi daha da zenginleştirdi.
3. Necip Fazıl, Türk edebiyatına yön vermiş bir düşünce adamı, ..., gazeteci ve yazardır.
4. Necip Fazıl şiirleri ve yazılarında millî tarihimize olan .....mızı güçlendirmemiz gerektiğini anlattı.
5. Dil bir milletin canıdır, ruhudur! Dilimizi ve .....ümüzü yaşatmalıyız.
6. Devler gibi .....ler bırakmak için karıncalar gibi çalışmak lazım.
7. Bir insan sevebildiği kadar insandır. İnsanı yüceleştiren güç .....dir.
8. Necip Fazıl ..... yaşamının geçici olduğunu, kendimize güvenip çalışırsak büyük işler başaracağımızı gençliğe anlattı.

OKUDUĞUMUZ ÖYKÜ İLE İLGİLİ SORULARI YANITLAYALIM.

1. Necip Fazıl'ın en çok hangi şiirini sevdi?
2. Necip Fazıl sence neden Türkçemizi daha da geliştirmek ve zenginleştirmek için çok çabaladı?
3. Tarihinden ve değerlerinden kopmuş bir milleti nasıl bir gelecek bekler?
4. Dil ve kültürümüzü yaşatmamız neden çok önemlidir?
5. Yazar ve şairler, bir millet için neden çok değerli kimselerdir?
6. Necip Fazıl'ın en çok sevdiği 3 kişilik özelliğini yazar mısın?
7. Kendine güvenmek başarı için gerekli midir?
8. İnsanî değerler ve bu değerleri yaşamak bize nasıl bir katkı sağlar?

HAYAL KURALIM, CANLANDIRALIM

Bir zaman makinesi olsaydı ve Necip Fazıl Kısakürek'in yaşadığı yıllara gitseydin ona neler söylemek ya da sormak isterdin? Aşağıdaki not kâğıdına yazar mısın?

Necip Fazıl Kısakürek, bugün senin okuman için bir mektup yazmış olsaydı, sence bu mektupta neler yazardı? Aşağıdaki kâğıda onun ağzından, kendine bir mektup yazar mısın?

